

'Sandy's at Waikiki'

Diversos autors

RM.

164 pàg. 24 €

Sandy's at Waikiki és una de les novetats més curioses d'aquesta

temporada. La llavor de l'aventura va començar quan la comissària i artista Daniela Franco (Ciutat de Mèxic, 1975) va adquirir en un mercat de vell més de mig miler de diapositives sobre una família californiana que decidiria batejar amb un cognom entre efervescent i platgívol, Sandy. La fascinació per aquells retalls de vida quotidiana de tons clars i somriures forçats la va instigar a posar-se en contacte amb una dotzena d'escriptors, als quals va demanar que inventessin un record de la família a partir del llegat fotogràfic dels Sandy, que tan aviat enfoquen unes palmeres des d'un cotxe en moviment com dues nenes muntant a cavall o dos avis engalanats amb collarets de flors

virolats, sempre amb l'obligació de perpetrar una altra rialla postissa.

Tenint en compte que Franco viu a París, la meitat de les col·laboracions són franceses. Els oulipians Marcel Bénabou i Jacques Jouet, aquest últim instigador dels metropoemes –creacions líriques durant un viatge en metro–, comparteixen protagonisme amb Alain-Paul Mallard, Emmanuel Adely i Frédéric Forte. Les aportacions mexicanes són només dues, però potser més interessants: Juan Villoro i Fábio Morábito dibuixen dues narracions carregades d'una nostàlgia inquietant. Les aportacions d'Enrique Vila-Matas i Alberto Olmos són tan aparentment poc esforçades com posar peus de foto: si Olmos es posa a la pell del fill fantasma dels Sandy, les apreciacions de Vila-Matas es poden llegir amb ulls cruels o irònics (*"Solo se sentían muy unidas cuando salían del grill"*). Màrius Serra també contribueix a fer créixer la llegenda dels Sandy amb una narració feta des del punt de vista de la càmera de fotos de la família. –J.N.

